

MAUNG PO AND THE TIGER (STATUS QUO OF MG PO AND THE TIGER)

မောင်ပိုနှင့်ကျား

(ပိုနေမဲ ကျားနေမဲ)

အခန်း (၁)

(မောင်ပိုတောတွင်း၌ လမ်းလျှောက်ရာမှ အသံတစ်ခုကြားပြီးနောက် မွေးခါကျားငယ်တစ်ကောင်ကို တွေ့လေသည်)

ကျား ။ ညောင် - ညောင် ။

ပို ။ ငါထွက်ပြေးမှာဘဲ၊ ဒီကျားကလေးရဲ့အမေကျားမကြီးတော်တော်ကြာတော့ပြန်လာရင် ငါအကိုက်ခံရလိမ့်မယ်။

ကျား ။ ညောင် - ညောင်။ ထွက်မပြေးပါနဲ့၊ ကျွန်တော်တစ်ကောင်ထဲပါ။ ဘာမှမစားရသေးဘူး။ အစာထက် လို့သေတော့မယ်ထင်တာဘဲဗျာ။ ကျွန်တော့်အမေကသေနှပ်နဲ့အပစ်ခံရလို့သေပြီဗျာ။ ကျွန်တော့်အဖေကထောင်ချောက်ထဲမှာ အမိခံနေရတယ်။ သူလဲသေမှာပါဘဲ။ ကူညီပါအုန်းဗျာ။
(ဟီး - ဟီး)

ပို ။ ငါလမ်းမှာကြွက်ကလေးတစ်ကောင်ဖမ်းလာခဲ့တယ်။ မင်းကြွက်စားမလား။

ကျား ။ ဘယ်ကလာကြွက်သားစားရမှာလဲဗျာ။ ဟာ - ကျွန်တော်ကမွေးခါက ကျားငယ်ငယ်ကလေးတစ်ကောင်ပါ။ ကျွန်တော်ကျားနို့ဘဲသောက်ချင်တယ်ဗျာ။
(နောက်တစ်နေ့မှာ မောင်ပိုကနွားနို့ယူခဲ့သည်)

ကျား ။ ကျေးဇူးတင်လိုက်တာဗျာ။ ခင်ဗျားကကျွန်တော့်အသက်ကိုကယ်လိုက်တာဘဲဗျာ။ ခင်ဗျားနဲ့ကျွန်တော်နဲ့ သူငယ်ချင်းတွေ မဖြစ်နိုင်ဘူးလားဟင်

ပို ။ (ကျားကလေးကို ပွတ်သတ်ပြီးလျှင်) မင်းကကြောင်ကလေးတစ်ကောင်နဲ့တူတယ်။ ငါ-မင်းကိုမွေးရမလား။

ကျား ။ ဟာ - ငါကငယ်ရင်ငယ်မယ်။ ဒါပေမဲ့ငါက ကျားဆိုတဲ့တောရိုင်းတိရစ္ဆာန်တစ်ကောင်ပါကွ။ ငါ့ကိုယုံယုံကြည်ကြည် - လေးလေးစားစားဆက်ဆံရင်တော့ ငါတို့သူငယ်ချင်းတွေအဖြစ်နေနိုင်ကြမှာပေါ့။ မင်းနဲ့ငါနဲ့ဟိုရှေ့ကဝါးပင် တွေနားအထိအပြေးပြိုင်ကြမယ်။ တစ်နှစ်၊ သုံး။ ပြောကြစို့ဟေ့ (အပြေးပြိုင်ကြသည်။)

ပို ။ ငါနိုင်တယ်ကွ။

ကျား ။ မင်းကခဏဘဲနိုင်မှာပါကွ။ မင်းနဲ့ငါနဲ့ဒီသစ်ပင်အပေါ် တက်ကြမယ်လေ။

ပို ။ (သစ်ပင်ပေါ်တက်ရန်ကြိုးစားရာ အနည်းငယ်မျှသာ တတ်နိုင်သည်) ဟာ - ငါသစ်ပင်အပြားထိတော့ မတတ်နိုင်ဘူးကွ။

ကျား ။ ငါပြောမယ်။ မင်းသစ်ပင်တက်ဖို့ လက်သဲရှည်ရှည်တွေလိုတယ်။ မင်းကိုယ်ကိုထိန်းနိုင်ဖို့ အမြီးတစ်ချောင်းလဲလိုတယ်ကွ။

ပို ။ ငါမနက်ဖြန် - ငါလေးနဲ့မြားယူခဲ့မယ်။ ဒို့နှစ်ယောက်တောလိုက်ရအောင်။
(နောက်တစ်နေ့တွင် မောင်ပိုနဲ့ ကျားကလေးတို့ နှစ်ဦးကအပြေးပြိုင်ကြ၊ ရေကူးကြ၊ နပမ်းလုံးကြ၊ စကားပြောကြဆိုကြသည်။ မောင်ပိုနှင့်ကျားတို့လည်း ပိုမိုကြီးထွားလာကြသည်။)

အခန်း (၂)

ပို ။ (အနည်းငယ်ကစားပြီးလျှင်) ဟေ့ကောင်၊ မင်းဒီနေ့ ငြိမ်နေလိုက်တာ၊ ဘာဖြစ်လို့လဲကွ
ကျား ။ ဒီမှာ - မင်းနဲ့ငါနဲ့ - နှစ်ဦးစလုံးကအသက်တွေ တဖြေးဖြေးကြီးလာနေပြီလေ၊ ဒို့တတွေငယ်ငယ် တုံးကတော့ မင်းနဲ့ငါနဲ့ အတူတူနေလို့ အတူတူသွားကြလာကြ၊ ကစားကြလို့ရတာပေါ့။ မင်းနဲ့ငါနဲ့ က သူငယ်ချင်းတွေဖြစ်ကြပေမယ့် မင်းကလူ၊ ငါကကျားဆိုတဲ့ ဘဝတွေက ငါတို့နှစ်ဦးကို ခွဲခွာကြဖို့ ဖန်တီးနေပြီကွ။

ပို ။ မင်းကမင်းရဲ့ “ကျား” ဆိုတဲ့ဘဝကို ပျောက်သွားမှာစိုးလို့လား။ မင်းမိဖတွေက မင်းကိုကျားတစ် ကောင်လို ဟိန်းဖို့၊ တောလိုက်တတ်ဖို့သင်ပေးနိုင်လို့ စစ်မှန်တဲ့ကျားတစ်ကောင် မဖြစ်မှာ စိုးလို့လား။ လူဖြစ်တဲ့ငါနဲ့ အတူတူနေနေရလို့ စိတ်မကောင်းဖြစ်နေတာလား။
ဟေ့ - မင်းကကျားဆိုမှကျားဆိုတဲ့ကျားတစ်ကောင်ပါကွ။

ကျား ။ ငါကကျားတော့ကျားဘဲ သူငယ်ချင်း၊ ဒါပေမဲ့ - တခြားကျားတွေနဲ့ မတွေ့ရသေးဘူး။ သူတို့နဲ့ အတူတူနေဖို့ဆိုတာလဲ မဖြစ်နိုင်သေးဘူးကွ။

ပို ။ ကျားတွေက တစ်ကောင်ထဲနေတတ်ကြတာကွ။ အတူတူမနေတတ်ကြဘူးလေ။

ကျား ။ ငါကကျားတော့ကျားဘဲ၊ ဒါပေမဲ့ ကျားအစစ်တော့ မဖြစ်နိုင်ဘူးကွ။ အဲဒီတော့။ မကြာခင်ငါထွက် သွားတော့တခြာကျား၊ တွေ့နဲ့မတွေ့တွေ့အောင်ရှာရအုန်းမယ်လေ။

ပို ။ ငါမင်းသူငယ်ချင်းတစ်ယောက်ဆိုတာ မေ့တော့မှာလားကွ။

ကျား ။ မင်းကလဲအသက်တဖြေးဖြေးကြီးလာမှာ - စာသင်ရအုန်းမှာ အလုပ်လုပ်ရမှာ။ မင်းငါနဲ့တော့ထဲ လျှောက်သွားဖို့ဖြစ်နိုင်မှာမဟုတ်တော့ဘူး။ အဲဒီတော့မင်းလဲငါနဲ့တစ်နေ့ကျတော့ ခွဲခွာရမှာဘဲလေ။

ပို ။ အေး၊ မင်းနဲ့ငါနဲ့တွေ့ချင်တိုင်းတွေ့လို့ရမှာမဟုတ်တော့ဘူး။ ဒါပေမဲ့ - တို့တတွေက သူငယ်ချင်းတွေ မဟုတ်ဘူးလား။

ကျား ။ မင်းကငါ့အပေါ်မှာ နားလည်မှုရှိလို့ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ - မင်းတို့လူတွေက ငါတို့ကျားတွေ ဟာအန္တရာယ်ရှိတယ်။ ကြောက်စရာကောင်းတယ်၊ ရိုင်းတယ်လို့သိထားကြတာ။ ငါတို့ကျားတွေက တောထဲမှာ နေခဲ့ကြတာ။ လူတွေကို ငါတို့မတိုက်ခိုက်ခဲ့ကြပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ မင်းတို့လူတွေက လယ်ယာ ချဲ့ထွင်စိုက်ပျိုးဖို့၊ အိမ်တွေရွာတွေချဲ့ထွင်ဖို့ ဒို့ရဲ့တောတွေကို ဖျက်ဆီးခဲ့ကြတယ်။ ရှေးတုန်းက ရသေ့တွေဟာတောထဲမှာ နေခဲ့ကြတာဘဲ။ မင်းတို့နိပါတ်ဇာတ်တော်တွေမှာလဲ ဖော်ပြထားတယ် မဟုတ်ဘူးလား။

ပို ။ သူငယ်ချင်းကျားရေ။ မင်းပြောတာက ရှေးတုံးကတော့ ဟုတ်ပါတယ်။ ငါသိသလောက်ကတော့ လူတွေနဲ့ တိရစ္ဆာန်တွေက အမြဲတမ်းရန်သူတွေဘဲကွ။ ငါတို့က မင်းတို့ကို သတ်ကြတယ်။ မင်းတို့ကငါတို့ကို သတ်စားကြတယ်လေ။ အဲဒါဘယ်လိုမှ ငြင်းလို့မရတဲ့ ကိစ္စဘဲကွ။

ကျား ။ ငါကတော့မင်းကို မစားချင်ပါဘူး။ စားမှာမဟုတ်ပါဘူး။ မင်းကတော်တော်နံတယ်ကွ။

ပို ။ မင်းရဲ့ကိုယ်နဲ့၊ မင်းရဲ့ပါးစပ်တွေက ပိုတောင်နံသေးတယ်။ မင်းကိုယ်မင်းလဲနမ်းကြည့်ပါအုန်း။

ကျား ။ ဒို့ကျားတွေစားလို့ရတဲ့ အကောင်တွေ အများကြီးရှိတယ်။ ငါကတော့ မင်းကိုစားကိုမစားချင် ဘူး။ လုံးဝဆိုလုံးဝဘဲ။ မင်းကငါ့ကို ရန်ရှာရှင်တော့ ငါကပြန်ခုခံမှာပေါ့။ ငါကကျားနဲ့မင်းကလူဆိုတဲ့ ဒို့နှစ်ဦးက သူငယ်ချင်းတွေဖြစ်နိုင်ကြရင် တစ်ခြားလူတွေအတွက်ဘာဖြစ်လို့မဖြစ်နိုင်ရမှာ လဲကွ။ မင်းတို့လူတွေက ဒို့တိရစ္ဆာန်တွေကို မလိုအပ်ဘဲနဲ့လဲသတ်ချင်သတ်တာဘဲ ၊ အကြောက် တရားနဲ့လောဘတရားတွေက မင်းတို့ကို လွှမ်းမိုးနေတာကွ။ မင်းတို့ကကိုယ့်ကိုယ်ကိုကတော့ အသိဉာဏ်အကြီးမားဆုံး သတ္တဝါလို့ပြောကြတယ်၊ ထင်ကြတယ်လေ။ ငါကဘဲ ညံ့ဖျင်းတဲ့

တိရိစ္ဆာန်တစ်ကောင် အနေနဲ့နားမလယ်တာလား။ မင်းတို့လူတွေကဘဲ တော်သလောက်ညံ့နေကြ
တာလား မသိပါဘူး။ နို့ကတော့စားဖို့ တောလိုက်တာဘဲရှိတယ်။ မလိုအပ်ရင်တော့နို့
ဘယ်တော့မှတောမလိုက်ဘူး။

ပို ။ သူငယ်ချင်းကျားဂေ။ မင်းအတွေးအခေါ်ကပြောနေပြီကွ။ မင်းကပြောင်းပြန်တွေးနေတာကိုး။
လက်တွေ့လဲမကျဘူး။ နို့ကနို့ကိုကာကွယ်ဖို့မင်းတို့ကို သတ်ရတာကွ။ မင်းတို့က ငါတို့ကိုဒုက္ခ
မပေးဘူးဆိုရင် တောထဲမှာနေတဲ့မင်းတို့တတွေကို ဂရုစိုက်မှာကိုမဟုတ်ဘူးကွ။

ကျား ။ မင်းကဘာမှမသိတာပါလား သူငယ်ချင်း ‘‘ဟေ့ဒီမှာ။ တရုတ်တိုင်းရင်းဆေးမှာဆိုရင် နို့တစ်ကိုယ်လုံး
မှာရှိတဲ့ ကိုယ်အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်းတွေကိုအင်အားလျော့နည်းနေတဲ့လူတွေအတွက်ဟိုအားဒီအား
တွေရဖို့သုံးကြတယ်ကွ။ နောက်ဆုံးချမ်းသာတဲ့လူတွေက နို့ရဲ့အရေခွန်တွေကို သူတို့ရဲ့အိမ်နဲ့ရ
တွေမှာဆွဲချိတ်ထားကြသေးတယ်။ မင်းတို့လူတွေကငါတို့တိရိစ္ဆာန်တွေကိုအမြဲတမ်းဒုက္ခပေးနေ
ကြတာလေ။ နို့လဲကောင်းကောင်းမနေရတော့ဘူး။မင်းတို့ကအခြေအနေအရပ်ရပ်ကိုသုံးသပ်ကြ

ပို ။ သိရှိကြမှပေါ့။ မင်းတို့ကရှုသမျှတိရိစ္ဆာန်တွေကို မျိုးပြုတ်အောင်သတ်ဖြတ်နေကြတာဘဲ။
လူတွေက လောဘဇောတိုက်ကြတယ်။ ဘာမဆိုရှိသမျှ သိလိုကြတယ်။ ဒါပေမဲ့။ အဲဒီဟာတွေကို
မစဉ်းစားနေကြပါနဲ့တော့။ နို့နဲ့လဲမဆိုင်ပါဘူး။ ငါကတော့မင်းရဲ့အမွှေးတစ်မျှင် တောင်မှမလိုချင်ပါ
ဘူး။ ငါ့အတွက်ကတော့ မင်းဟာ တန်ဖိုးအရှိဆုံးသူငယ်ချင်းတစ်ဦးဘဲကွ။ မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်း
တွေဆိုတာ အချင်းချင်းနားလည်မှုရှိရမယ်လေ။ တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦးလဲကူညီကြရမယ်။ အဲဒါမှစစ်မှန်
တဲ့သူငယ်ချင်းတွေဖြစ်တာကွ။

ကျား ။ သတ္တဝါတွေအားလုံး အမျိုးတူကြမှ သူငယ်ချင်းဖြစ်ကြတာမဟုတ်ဖူးလား။ အဲဒီတော့မင်းနဲ့ငါနဲ့
ကောသုငယ်ချင်းတွေဖြစ်နိုင်ကြပါ့မလား။

ပို ။ အမှန်ကတော့ သူငယ်ချင်း လူတွေဟာအချင်းချင်းစစ်မှန်တဲ့သူငယ်ချင်းတွေဖြစ်ကြဖို့အတော့ကို
ခက်ခဲတာကွ။ အစုအဖွဲ့တွေအမျိုးရှိကြတာအဖွဲ့အချင်းချင်းလဲတိုက်ခိုက်နေကြတာဘဲ။ နို့ထင်တာက
တော့နို့ရွာကကောင်လေးတွေနဲ့ငါပေါင်းလို့ရမှာမဟုတ်ဘူး။ မင်းဟုတ်လို့ပေါင်းလို့ရတာကွ။

ကျား ။ မင်းကလူများတကာနဲ့မတူလို့ဖြစ်မှာပါ သူငယ်ချင်းရာ။

ပို ။ မင်းလဲငါလိုဘဲဖြစ်မှာပါကွ။

အခန်း (၃)
(ပိရီအသက်ကြီးသော သရုပ်ဆောင်သူများဖြစ်ရမည်။)

ကြေညာချက် ။ မောင်ပိုနှင့် ကျားတို့က ယုန်များကိုတောလိုက်ကြတယ်။ မောင်ပိုက ယုန်တစ်ကောင်
မိသားစုများစားရန် အိမ်သို့ ယုသွားတယ်။ ကျားကတစ်နေ့လျှင် နှစ်ကောင်သာစား
တယ်။ သို့သော်တောမှာ ပျက်စီးလာတယ်။ သစ်ပင်တွေလုံကြ၊ လမ်းပေါက်ကြ၊ လူများ
ကသေနှင်များဖြင့် တောလိုက်ကြဆိုသလိုပြုလုပ်လာကြတယ်။ တိရိစ္ဆာန်များမှာလည်း
လျော့နည်းရှားပါးလာကြလေတော့တယ်။

ပို ။ ငါတို့တစ်နေ့လုံး တောလိုက်တာ မျောက်တစ်ကောင်သဲရတယ်။ မောလိုက်တာကွ။
ကျား ။ မင်းတို့လူတွေက သစ်ပင်တွေကို ခုတ်လှဲနေကြတယ်။ မီးတောင်ရှိနေကြတယ်။ အခုဆိုရင်
သစ်ပင်ကြီးတွေမရှိတော့ဘူး။ မြို့ပုတ်တွေမြက်တွေဘဲကျန်တော့တယ်ကွ။ ဒင်ကြီးငှက်တွေနဲ့
ကြက်တူရွေးတွေလဲပျောက်ကွယ်သွားပြီ။

ပို ။ သစ်တုံးတွေအများကြီး တစ်ဖက်နိုင်ငံကို ခိုးထုတ်နေကြတာကိုးကွ။ လယ်သမားတွေ ကလဲ လယ်စိုက်ဖို့ သစ်ပင်ငယ်တွေကို မီးရှို့ပစ်ကြတယ်။ လယ်မြေနေရာချဲ့ထွင်နေကြတယ်။ ငါနားမလည်တာက လူတွေကမြစ်တွေချောင်းတွေကိုလဲညစ်ညမ်းအောင်လုပ်နေကြတာဘဲ။ ငါးတွေလိပ်တွေလဲမရှိသလောက်ရှားလာပြီ။

ကျား ။ ဒို့တတွေ မပျက်မစီးတဲ့တောတွေဖြစ်ဖို့လိုအပ်တယ်ကွ။

ပို ။ အစာရေစာမရနိုင်တော့ခြေတွေသမင်တွေဆိုင်တွေဆတ်တွေလဲတောင်ပေါ်တတ်သွား ကြတာဖြစ်မှာပေါ့။

ကျား ။ အဲဒီသမင်တွေဘာတွေက တောင်ပေါ်မှာဆိုရင် စားစရာမရှိလို့ ရှင်သန်နိုင်မှာမဟုတ်ဘူးကွ။ မင်းကငါ့လို ဒီနေရာမှာအမြဲရှိတာမဟုတ်ဘူး။ မုဆိုးတွေက သနပ်တွေနဲ့ သမင်တွေ ခြေတွေယုန်တွေကိုပစ်ခတ်စားသုံးနေကြတာကွ။ မုဆိုးတွေက ငါ့ကိုလဲချိန်တာဘဲ။ မင်းနဲ့ငါနဲ့ဒီလို အတူတူတွေဆိုကြဖို့မကောင်းတော့ဘူးကွ။ မင်းကိုလဲမှားပြီးပစ်နိုင်တာဘဲ။ မင်းနဲ့ငါနဲ့ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်နေခဲ့ကြတဲ့အချိန်ကကုန်တော့မယ်။ သူငယ်ချင်း။

ငါတို့နှစ်ဦးလမ်းခွဲကြပါစို့ကွ။ ငါတို့နှစ်ဦးရဲ့ခင်မင်မှုကိုအမှတ်တရဖြစ်စေဖို့အတွက် အဲဒီယုန်ကို လဲမင်းဘဲယူသွားပါတော့ကွ။

ပို ။ သူငယ်ချင်းရာမင်းဘဲယုန်ကိုယူလိုက်ပါ။ မင်းကငါ့ထက်ပိုပြီးလိုအပ်နေတာပါ။ မင်းဘဲဖမ်းမိတာ မင်းဘဲလိုအပ်တာပါ။ ငါ့အိမ်မှာစားစရာ တွေရှိပါတယ်။ ကြက်တွေ ကောကြက်ဥတွေကောရှိတယ်။ ဒီမှာသူငယ်ချင်း၊ ငါမင်းအတွက်စိတ်ပူတယ်။

.ကျား ။ မင်း - မနက်ပြန် - ငါ့အတွက်ကြက်တစ်ကောင်ယူခဲ့ပါလားကွ။

ပို ။ မင်းနဲ့ငါနဲ့သူငယ်ချင်းတွေဖြစ်နေတာကို ငါ့မိဘတွေကို အသိမပေးရသေးဘူးကွ။ သူတို့လဲနားလည် ကြမှာမဟုတ်ပါဘူး။

ကျား ။ ကဲ-တွေလား။ လူကြီးတွေကမင်းငါ့အတွက်ကြက်တစ်ကောင်ယူခဲ့ဖို့ ခွင့်ပေးမှာမဟုတ် ဘူးပေါ့။

ပို ။ ငါထင်တာကတော့မင်းကငါ့ကိုသတ်မစားဘူးလို့မပြောနိုင်ဘူးကွ။ တောလိုက်ဖို့နဲ့ သတ်ဖြတ်စားသုံးဖို့ဆိုတဲ့မင်းတို့ရဲ့သဘာဝအလျောက်မင်းငါ့ကိုသူငယ်ချင်းတစ် ယောက်ဖြစ်ပေမဲ့ သတ်မစားဘူးလို့ ပြောနိုင်ပါ့မလား ? ။ မင်းတို့နဲ့ငါတို့ရဲ့သဘာဝကိုက ဒို့တတွေရဲ့ရှင်သန်နိုင်ဖို့အတွက်အစားအစာရရှိနိုင်ဖို့အတွက်၊ သို့မဟုတ်ကာကွယ်ဖို့ အတွက်သတ်ဖြတ်ကြလေ့ရှိတာဘဲ။ မင်းနဲ့ငါနဲ့တွေ့စကထဲက အချင်းချင်းကူညီခဲ့တာဘဲ။ ဒါပေမဲ့ ဒို့နှစ်ဦးထဲကတစ်ဦးထဲဘဲကျန်ရစ်ခဲ့မယ်လို့ထင်တာဘဲ။

အခန်း (၄)

ကြေညာချက် ။ မောင်ပိုနဲ့ကျား၊ သူငယ်ချင်းနှစ်ဦးနောက်ဆုံးတွေဆိုပြီးနောက် နှစ်ရက်ခန့်အကြာမှာ မောင်ပိုဟာ ကျောင်းတက်တာနဲ့ မိဘတွေကိုကူညီပေးနေတာနဲ့ တောကိုမသွားနိုင်တော့ ပါဘူး။ မောင်ပိုတော့ကိုသွားတဲ့အခါမှာတော့ကျားကို အင်အားချိနဲ့ပြီး မြေကြီးပေါ်မှာလဲ ကျနေတော့ကိုတွေ့မြင်ရပါတော့တယ်။

ပို ။ သူငယ်ချင်း ဘာဖြစ်နေတာလဲ မင်းနေမကောင်းလို့လား။ ဒါဏ်ရာရလို့လား ။

ကျား ။ ငါ - အစာတတ်လို့သေတာ့မယ်။ တောတစ်တောလုံးပျက်စီးပြီ။ မရှိတော့ဘူး။ ယုန်ဆိုလို့ တစ်ကောင်မှမရှိတော့ဘူး။ မင်းကငါ့ရဲ့သူငယ်ချင်းဆိုရင်ငါ့ကိုမင်းအိမ်ကိုခေါ်သွားပြီးတော့

မင်းရဲ့မိဘတွေနဲ့ မိတ်ဆက်ပေးပါလား။ သူငယ်ချင်းရာ။ မင်းရဲ့မိဘတွေကငါ့ကိုနားလည်ပြီးမွေးစားရင်မွေးစားမှာပေါ့ကွ။

ပို **မင်းပြောတာ မဖြစ်နိုင်ဘူးကွ။ လူတွေက ကျားတွေကိုကြောက်ကြောက်တယ်လေ။ မင်းနဲ့ငါနဲ့ သူငယ်ချင်းတွေဖြစ်နေတာကိုငါ့မိဘတွေသိသွားရင်မင်းနဲ့ငါနဲ့ဆက်ပြီးတွေ့နိုင်မှာမဟုတ်တော့ဘူးကွ သူငယ်ချင်းရ။**

ကျား **အဲဒီလိုဆိုရင်လဲမင်းရဲ့လူကြီးတွေမသိဘဲနဲ့မင်းငါ့အတွက်ကြက်တစ်ကောင်ယူခဲ့ပါလားကွ။ မင်းမယူခဲ့ရင် ငါတော့ထက်ပြီးသေတော့မှာ သေချာတယ်။**

ပို **ကောင်းပြီလေ။ ဒါပေမဲ့ - ဒီတစ်ခါထဲဘဲဖြစ်နိုင်တယ်ဆိုတာကိုတော့မင်းနားလည်မှဖြစ်မယ်။ မင်းရဲ့အခက်အခဲကို တစ်ခြားနည်းလမ်းနဲ့ဖြေရှင်းဖို့လဲစဉ်းစားထားအုန်းနော်။**

ကျား **ဟုတ်ပါပြီ။ ကောင်းပါပြီ။ မြန်မြန်သွားယူပေးပါကွ။**

အခန်း (၅)

ကြညာချက် **မောင်ပိုကအိမ်ပြန်သွားပါတယ်။ ကျားကစောင့်မျှော်နေရပါသေးတယ်။ သို့သော်မောင်ပို ကျားထံပြန်မလာနိုင်တော့ပါဘူး။ ကျားငယ်က သူ့ကိုယ်တိုင်ကြက်တစ်ကောင်ကို ဖမ်းပြီးစားသုံးပါတော့တယ်။**

ကျား **လွယ်လိုက်တာမှုမှုအံ့လောက်လွယ်မှုနဲ့သိရတော့တယ်။ အစကထဲက ဒီလိုလွယ်မှုနဲ့မသိခဲ့တာ နာတယ်ကွ။ ငါ့အတွက်စားသုံးစရာ ဖုလုံတော့မယ်။ မောင်ပိုဆိုတဲ့အကောင်ကို အားကိုးစရာမလိုတော့ဘူး။ လူတွေကို အားကိုးလို့မဖြစ်တော့ဘူး။**

ပို **(မောပမ်းစွာပြေးဝင်လာစေ) ဟေ့-မင်း-ကြက်တစ်ကောင်နီးစားတယ်မဟုတ်လား။ မင်းဘယ်လိုလုပ်လိုက်တာလဲ - ဟေ့ ။**

ကျား **မင်းဘဲငါ့အတွက် ကြက်တစ်ကောင်ယူခဲ့မယ်ဆိုပြီးတော့ ပေါ့မလာဘူး။ မင်းကိုငါယုံကြည်လို့မရတော့ဘူး။ စစ်မှန်တဲ့သူငယ်ချင်းဆိုရင် ဘယ်တော့မှ လိမ်ပြောဘူးကွ။ သူငယ်ချင်းကိုလဲသေအောင်မလုပ်ဘူး။**

ပို **ငါ- ကြက်တစ်ကောင်ကို ဖမ်းဖို့ကြိုးစားသေးတယ်။ ဒါပေမဲ့ - မိဘတွေက အလစ်မပေးဘူးကွ။ ငါမင်းကိုကူညီဖို့ကြိုးစားတယ်ဆိုတာ ယုံပါကွ။ ညတိုဏ်းမှာတော့အောင်နေလို့ငါမင်းဆီကို လာလို့မရတာကွ။ ခု - ပါလာတဲ့ကြက်ငှက်လုံးဘဲယူပါတော့ကွ။**

ကျား **ကြက်ပွပေးလို့ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့မင်းရဲ့အကူအညီမလိုအပ်တော့ပါဘူး။ ငါ့ဟာငါဘဲ ရှာလို့ဖွေလို့ရပါပြီ။**

ပို **မင်း-ဒီရွာကိုမလာနဲ့တော့ကွ။ အခုရွာသားတွေကထောင်ချောက်တွေဆင်နေကြပြီကွ။ အောင်မယ်လေးလေး။ ကြက်တစ်ကောင်ထဲအတွက် ဒုက္ခပါဘဲ၊ ဒုက္ခပါဘဲ။ ငါ့လူတစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး မင်းတို့ရွာရဲ့ဧည့်သည်အဖြစ် ရောက်လာတယ်ဆိုရင်တော့ ကြက်တစ်ကောင်သတ်ပြီး ဧည့်ခံကျွေးမွေးကြမှာဘဲ။ လူတွေကျတော့ငါ့တောကိုဖျက်ဆီးပစ်ကြတယ်။ ကြက်တစ်ကောင်ကျတော့အပြစ်ပြောလိုက်ကြတာ။ မင်းတို့လူတွေက တရားကျစရာကောင်းပါတယ်။ ဘာသာတရားလဲရှိကြတယ်ဆို ။**

ကျား **ဒီရွာသားတွေကမင်းရဲ့တောကို ဖျက်ဆီးခဲ့ကြတာမဟုတ်ဘူးကွ။ တစ်ခြားနေရာကလူတွေကလာပြီးဖျက်ဆီးကြတာကွ။ သစ်ပင်တွေလဲကုန်နေရာသုတို့လဲ မရှိကြတော့ဘူးဆိုတာမင်းသိမှာပေါ့။ ဒီရွာသားတွေကကြက်တစ်ကောင်အတွက် ဂရုစိုက်ကြတာမဟုတ်**

ပို

ဘူး။ သူတို့က သူတို့ရဲ့ ကျွဲတွေခွားတွေဆိတ်တွေကို မင်းကလာပြီးသတ်စားမှာ ပြောကံကြ
တာကွ။ နောက်ပြီးတော့သူတို့က မင်းကအတင့်ရဲ့လာပြီးတော့ခဏခဏ ကြက်တွေခွား
တွေဝက်တွေဆိတ်တွေကိုမင်းကလာပြီးသတ်စားမှာကိုသိကြတယ်လေ။ သူငယ်ချင်း
ကျားရာမင်းရွာကိုမလာပါနဲ့တော့။ တော်ကြာပါလဲမင်းကိုကူညီနိုင်မှာမဟုတ်တော့ဘူးကွ။
ငါကလဲမင်းရဲ့အကူညီကို လုံးဝမလိုအပ်တော့ပါဘူးကွ။ ငါကြီးထွေးသန်မာတဲ့ကျား
တစ်ကောင်ဖြစ်လာပြီလေ။ မင်းတို့ရွာက ဘယ်သူနဲ့ယှဉ်ပြိုင်တိုးသတ်မလဲလာခွဲလေ။
ငါ့ကိုထောင်ချောက်ဆင်လို့ကတော့ ငါမင်းရဲ့ရွာသားတွေကိုသတ်ပစ်လိုက်မှာဘဲ။ အမြဲတမ်း
လူတွေကဘဲစပြီးတိုက်နေတာဘဲ။ ပြီးတော့သူတို့ကတွေ့ဒါဏ်ရာရင်တော့ ဒီတိရိစ္ဆာန်တွေ
ကိုပဲအပြစ်ပြောကြတယ်။ လူတွေကြောင့် ငါ့တောမပျက်စီးဘူးဆိုရင်တော့ ငါလဲမင်းတို့ရွာ
အနားလုံးဝလာမှာမဟုတ်ပါဘူး။ မင်းလဲသွားပါတော့ကွာ။
သူငယ်ချင်းကျား၊ တောကထင်သလိုမဆိုးဘူးလို့ငါထင်တယ်။ မင်းနဲ့ငါနဲ့တော့လိုက်ကြရ
အောင်။ ဒို့သားကောင်လေးရနိုင်မှာပါ။ လာကွာ။

ကျား ။ မလုပ်ပါနဲ့တော့ကွာ။ နေ့ပိုင်းမှာငါအပြင်ထွက်လို့မဖြစ်နိုင်တော့ဘူးကွ။ မုဆိုးတွေကငါ့ကို
ပစ်သတ်မှာကွ။ ငါ့ညအခါကျမှ အန္တရာယ်ကင်းတာကွ။ ငါ့ကိုလဲပြန်မပြောနဲ့အန်း။ မင်းတို့ရွာ
သားတွေကိုဘဲ အပြစ်တင်လိုက်ကွ။
ပို ။ မင်းပြောတာဟုတ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ငါနဲ့တော့မဆိုင်ဘူး။ မင်းဟာငါ့သူငယ်ချင်းဘဲလေ။
တောထဲမှာ ဆိုရင်တော့ ငါကမင်းထက် အနံ့ပိုခံနိုင်တယ်။ နားပိုပါးတယ်။ ပိုပြီးတော့မြန်မြန်
ပြေးနိုင်တယ်။ တောလိုက်နိုင်တယ်။ ခုတော့ငါကမင်းတို့ရွာနားရောက်နေတာလေကွာ။
ငါ့အတွက်အန္တရာယ်ကကြီးတယ်ကွ။ ငါ-မင်းပြောတာတွေကို အမြဲသတိရနေမှာပါကွ။မင်းလဲ
သတိရလိမ့်မယ်ထင်တယ်။

ပို ။
ကျား ။

အခန်း (၆)
ကြေညာချက်။ အိဉ္ဇဗျာ ကျားကရွာကိုပြန်လာပြီးတော့ ကြက်တစ်ကောင်ကို ဖမ်းခဲ့ပြီး တောသို့ပြန်ရန်
ပြင်နေစဉ်မှာဘဲ ချွေးဖောင်သံများကြောင့် ရွာသားများနိုးကုန်ပါတော့တယ်။

ရွာသား (၁) ။ အသံကြားကြလားဗေ့။ ဟိုကျားတော့လာပြန်ပြီထင်တယ်။ မြန်မြန်လာကြဗေ့။
ကျား-ကျား-ကျား လာနေပြီကွ။ ကြီးတွေယူခဲ့ကြဗေ့

ကြေညာချက် ။ မကြာမှီမှာဘဲ - ရွာသားတွေက ကျားကိုထောင်ချောက်ထဲမှာဖမ်းမိလိုက်ကြပြီးတော့
ပိုင်းပြီးစိုက်ကြည့်နေကြပါတော့တယ်။

ရွာသား(၁) ။ ဒီကျားတိရိစ္ဆာန်အကောင်ဟိန်းပါစေ၊ ကြိုက်သလောက်အော်ပါစေ။ ဟာ - သေအောင်အော်
နေပါစေကွာ။

ရွာသား(၂) ။ အစွယ်တွေကိုကြည့်ပါအုန်း။ အကြီးကြီးဘဲ။ အရှည်ကြီးဘဲ။
ရွာသား (၃) ။ ဒီကျားကိုဖမ်းမိလို့ပေါ့။ နို့မို့ရင် ငါတို့ဓမ္မဒါက ကလေးလေးတွေကိုတောင် ဒီကောင်က
သတ်စားမှာကွ။

- ရွာသား ။ ငါတို့ရဲ့ကြက်တွေလဲကုန်မှာဘဲ။
- ရွာ ။ ဒို့ရဲ့ကလေးတွေကိုလဲသတ်စားမှာကွ။
- ရွာ ။ နောက်ဆုံးဒို့တတွေအားလုံးသေကုန်မှာကွ။
- ရွာ ။ နေပူထဲပြစ်ထားလိုက်ကွာ၊ မကြာပါဘူး၊ သေမှာပါ။
(ကျားကဟိန်းလိုက်သောအခါ ရွာသားများပြေးကြသည်။ (မှောင်လာစေ)
- အသံ (၁) ။ ဟေ့ - ကျားသေပြီးလားလို့သွားကြည့်လိုက်စမ်းပါ။ ဒီကောင်သေရင်အရေခွန်နဲ့ အသားတွေရောင်းစားကြမယ်ကွ။
- ရွာ (၂) ။ (ထောင်ချောက်အနီးကပ်လာပြီးပြန်ထွက်သွားစေ) မသေးသေးဘူးဗျို့၊ မနက်ပြန်ဆိုရင်တော့ သေမှာသေခြာတယ်။
- ပို ။ (တိတ်တဆိတ်ဝင်ရောက်လာ၍) သူငယ်ချင်းကျား၊ မင်းမသေသေးဘူးဟုတ်လား။
- ကျား ။ မင်းကငါ့ကိုမေးနေရသေးလားကွ။ မင်းကငါသေသေ ရှင်ရှင်ဂရုစိုက်မှာမဟုတ်ပါဘူး။
- ပို ။ ငါဂရုစိုက်ပါတယ်ဟ။
- ကျား ။ ငါသေခါနီးမှာ မင်းတို့ရွာသားတွေနဲ့အတူတူငါ့ကို ဝိုင်းပြီးပြောင်ကြလှောင်ကြမလို့ မဟုတ်လား။
- ပို ။ မင်းပြောတာလုံးဝမဟုတ်ဘူး။ ငါကမင်းကို ကူညီမလို့ပါကွ။ ငါဘယ်လိုကူညီရမလဲ။
- ကျား ။ ငါစားဖို့တစ်ခုခုရှာပေးပါလားကွ။
- ပို ။ ငါ - ခွေးသေကောင်တစ်ကောင်တော့ယူလာတယ်။
- ကျား ။ ဟာ-ငါကသေတာကြာတဲ့အကောင်ရဲ့အသားဆိုရင်တော့မစားချင်ဘူးကွ။ ဒို့အတွက် ရွံစရာကောင်းတယ်။
- ပို ။ မင်းလိုအကောင်ကရွေးစရာမလိုဘူးကွ။ မင်းကရတာစားဖို့ကောင်းတယ်လေ။
တော်ကြာ နောက်တခါ ကြက်သွားခိုးစား တယ်ဆိုရင် ရွာသားတွေသိကုန်လိမ့်မယ်ကွ။
- ကျား ။ (တိုးတိုးပြောစေ) သူငယ်ချင်း ဒီနေ့ညငါ့ကိုလာပြီး လွှတ်ပေးပါလားကွ။
- ပို ။ ငါ့အတွက်မဖြစ်နိုင်ဘူးကွ။
- ကျား ။ ငါ့မြန်မြန်တောထဲရောက်အောင်ထွက်ပြေးမှာပါ။ ငါဘယ်တော့မှပြန်မလာတော့ပါဘူးကွ။
မင်းတို့အားလုံးငါ့ကိုမြင်ချင်တာတောင်မမြင်စေရပါဘူး။ မင်းတို့ရွာအစုတ်အနုတ် ကိုလဲငါ့မြင် ချင်တော့ပါဘူး
- ပို ။ ငါ့အဲဒီလိုတော့ မလုပ်ရဲဘူး။
- ကျား ။ မင်းသတ္တိမရှိဘူးလား၊ မင်းလဲဘာမှမဟုတ်တာဖြစ်လာမှာမဟုတ်ဘူး။ ရွာသားတွေကလဲ မင်းကငါ့ကိုလွှတ်လိုက်တာလို့ ထင်ကြမှာမဟုတ်ဘူး။
- ပို ။ မဖြစ်နိုင်ပါဘူးကွ။
- ကျား ။ ငါ့ကိုမယုံလို့လား။
- ပို ။ ငါမင်းကိုယုံပါတယ်။
- ကျား ။ ငါကမင်းရဲ့သူငယ်ချင်းဆို။ မင်းကငါ့ရဲ့စစ်မှန်တဲ့သူငယ်ချင်းဟုတ်သေးလားမဟုတ်သေးဘူး လားဆိုတာငါစစ်ဆေးရမဲ့အချိန်ရောက်နေပြီကွ။ ငါလဲမင်းဆီကဘာမှမတောင်းဆိုချင်ပါဘူး။

ကြေညာချက်။ လူတွေနဲ့ကျားတွေနဲ့ချစ်ခင်နိုင်ကြတယ်ဆိုတာကိုပြလိုက်စမ်းပါကွာ။ (မောင်ပိုထွက်သွားစေ)
ကျားကအင်အားချိန်နေပြီ ဖြစ်ပါတယ်။ အားမရှိတော့လို့ ခေါင်းလဲမထောင်နိုင်၊ ခြေတွေမလှုပ်
နိုင်၊လက်တွေမလှုပ်နိုင်တော့ဘဲနဲ့မဟိန်းနိုင် မအော်နိုင်ဖြစ်နေပါပြီ။ နေရောင်ခြည်
ကင်းပျောက်လို့အလင်းလည်းပျောက်လာပါပြီ။ မောင်ပိုလည်း သတိဖြင့် တပြေးဖြေးဝင်လာ
ပါတော့တယ်။

ပို ကျား ။ သူငယ်ချင်းကျား၊ မင်းနိုးနေလား အသက်ရှင်သေးရဲ့လားဟေ့။
ကျား ။ သူငယ်ချင်း၊ ငါမင်းပြောတာကို ဟိုတုံးကနားမထောင်ခွဲလို့မိတာမှားပါတယ်ကွာ။
မင်းသိတဲ့အတိုင်းသတ္တဝါတွေဟာငတ်တဲ့အခါမှာ စဉ်းစဉ်းစားစားမလုပ်တတ်တော့ဘူးကွာ။

ပို ။ မင်းပြောသလို ဒို့လူသားတွေကလည်း ဆင်းရဲလွန်းလို့မဟုတ်တာ၊ မသင့်လျော်တာတွေကို
လုပ်တတ်ကြသလို ချမ်းသာတဲ့လူတွေကျတော့လဲ မစဉ်းမစား၊ မဆင်မချင်လုပ်တတ်
ကြတယ်ကွ။

ကျား ။ ငါတို့သစ်တောတွေဟာ အတော့ကိုသာယာလှပခဲ့တယ်ဆိုတာသတိရမှာပေါ့။

ပို ။ ငါထင်တာကတော့ ဒို့လူတွေကဘဲ အလှအပကို ခံစားနိုင်ကြတယ်လို့ထင်တာဘဲ။

ကျား ။ မင်းတို့လူတွေရဲ့စိတ်ကူးနဲ့ခံစားချက်တွေက ကိုယ့်အချင်းချင်းဘဲသိနိုင်မှာပါ။ ငါမင်းကိုနှုတ်ဆက်
ခဲ့ပါတယ်။ သူငယ်ချင်း၊ ငါသွားရတော့မယ်။

ပို ။ ဟာ - သူငယ်ချင်း မင်းတကယ်သေတော့မလို့လား။

ကျား ။ မင်းမမြင်ဘူးလား။ ငါမထနိုင်တော့ဘူးကွ။

ပို ။ ဟာ-သူငယ်ချင်းကျားရေ။ မင်းဒါလောက်ဒုက္ခရောက်နေတာငါမကြည့်ရက်ပါဘူးကွာ။ ငါထောင်
ချောက်တံခါးဖွင့်ပေးပါတော့မယ်ကွာ။

ကျား ။ သူငယ်ချင်းရဲ့ စေတနာကိုတော့ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ငါ့အတွက်တော့ဘာမှမထူးတော့ပါဘူး။
ငါဘာမှမလှုပ်ရှားနိုင်တော့ဘူး။ ငါလုံးဝအားမရှိတော့ပါဘူးကွာ။

ပို ။ လွတ်လပ်မှုက အင်အားပြည့်ဝစေနေပါတယ်ကွ။ ငါထောင်ချောက်တံခါးဖွင့်ပေးလိုက်ပါပြီ
(တံခါးဖွင့်ပေးစေ) ကဲ-ငါသိပ်ချစ်တဲ့ လှပတဲ့ သူငယ်ချင်းမြန်မြန် သွားတော့ (ကျားအင်အင်
ချိန်နဲ့စွာထွက်လာစေ)

အခန်း (၈)

ပို ။ ရွာသားတွေမလာခင်မြန်မြန်ပြေးပေးတော့ဟေ့။

ကျား ။ ငါအားမရှိတော့ဘူးကွ။ ငါ့ကိုကူညီပါအုန်း။ (မောင်ပိုကကျားကို ကူညီဆွဲထူပေးသည်။)

ပို ။ မင်းကအားပြတ်ပြီးတော့ ပိန်နေပေမဲ့ ငါ့အတွက်ကတော့မင်းကကြီးလွန်းတယ်လေးလွန်းတယ်ကွ။

ကျား ။ အဲဒီတော့ငါမင်းကိုသတ်စားပြီးမှ တောထဲသွား နိုင်မှာဘဲ။

ပို ။ မင်းကငါ့ကိုစားမလို့လား။

ကျား ။ မင်းငါ့အတွက်စား စရာယူမလာခဲ့ဘူး။ နောက်ပြီးတော့ မင်းငါ့မှာအားရှိတုံးကတော့လွတ်မပေး
ခဲ့ဘူး။ မင်းစဉ်းစားကြည့်လေ။ အဲဒါမင်းရဲ့ အပြစ်ဘဲ။ ဘာဖြစ်လို့ငါကမင်းကိုမစားရမှာလဲ။

ပို ။ ငါတို့ကသူငယ်ချင်းတွေလေ။ မင်းမသိဘူးလား။

ကျား ။ အော် - ခုလိုအခြေအနေမှာ ဘာခံစားချက်မှ မရှိတော့ဘူးကွ။

ပို ။ မင်းငါ့ကို ကျေးဇူးမတင်ဘူးလား ၊ ငါမင်းကို တတ်နိုင်သလောက်ကူညီခဲ့တယ်လေ။ အဲဒါနဲ့မလုံ
လောက်ဘူးလား။

ကျား ။ မင်းမှာလဲငါ့ကျေးဇူးတွေရှိခဲ့တာဘဲ။ တခါတလေတောလိုက်ခဲ့တဲ့အခါမင်းကဘာမှ မရတဲ့အခါ ငါကငါ့ဖမ်းလို့ရတဲ့ယုန်ကို မင်းကောမင်းမိသားစုပေးပေးခဲ့သေးတာဘဲ။ ငါပြောတာနားထောင်။ ကြွက်တွေယုံတွေက မင်းတို့လယ်တောတွေထဲက ဆန်ကိုစားကြတယ်။ မင်းတို့ရဲ့စပါးပျက်စီးမှု နဲ့အောင်လို့ ငါကြွက်တွေယုန်တွေကိုစားပေးတယ်။ လယ်သမားတွေကအကျိုးအမြတ်ရ ရှိကြတယ်။ ဒါပေမဲ့မင်းတို့လူတွေက ငါ့ကိုဘာကျေးဇူးတင်တတ်လို့လဲ ၊ ကျေးဇူးဆိုတာဘယ်မှာလဲ၊ ငါတို့နှစ်ဦးအကြားမှာလည်း ကျေးဇူးတရားဆိုတာမရှိတော့ဘူးကွ။ အပြန်အလှန်ဘဲစားဘဲခြေ ဘဲကွ။ ငါသိပ်လိုအပ်နေတဲ့အချိန်မှာ မင်းကငါ့ကိုမကူညီခဲ့ပါဘူး။

ပို ။ မင်းငါ့ကို စားသင့်တယ်ဆိုရင် ငါမင်းကိုစားခွင့်ပြုမယ် ဒါပေမဲ့ - ကျေးဇူးတရားဆိုတာထားသင့် တယ်မထားသင့်ဘူးဆိုတာကိုတော့မင်းနဲ့ငါတို့ကတော့သွားပြီးတွေ့တဲ့သတ္တဝါတွေကိုမေးကြည့်ကြမယ်။ ငါပြောတာဟုတ်တယ်ဆိုရင်မင်းငါ့ကိုမစားရဘူး။ မဟုတ်ဘူးဆိုရင်တော့မင်းသဘောအတိုင်းဘဲ။ မင်းငါပြောတာသဘောတူလား။

ကျား ။ ငါကသိပ်ဆာနေတာကွ။ မင်းငါ့ကိုလိမ်လည်လှည့်ဖြားနေတယ်လို့ငါထင်တယ်။ မင်းတို့လူတွေက အတွေးအခေါ်ကြီးမားတယ်လို့ထင်နေကြပေမဲ့မဟုတ်တာတွေကို ကြံစည်နေတဲ့လူတွေဆိုတာကို ငါသိတယ်။ ဒါပေမဲ့တိရိစ္ဆာန်တစ်ကောင်က မင်းဘက်ကရှေ့နေလိုက်လို့ကတော့ငါအဲဒီ အကောင်ကို သတ်စားပြီးမင်းကို သွားခွင့်ပြုမှာဘဲ။ ဒါပေမဲ့တောထဲမှာတော့ကောင်တွေလျော့ နည်းလာပြီကွ။ မြန်မြန်လုပ်ကြမှာ။ လွယ်မဲ့ကိစ္စတော့မဟုတ်ဘူးဟ။ ငါတော်ကြာ ဆာလွန်းလို့ စိတ်ထိမ်းနိုင်မှာမဟုတ်ဘူးကွ။

(လမ်းတွင် နွားအရိုးခေါင်းကြီးကိုတွေ့ကြစေ)

ပို ။ နွားအရိုးခေါင်းကြီးခင်ဗျာ။ ကျွန်တော်တို့နှစ်ဦးရဲ့ပြဿနာကို ဖြေရှင်းပေးပါလားဗျာ။

ကျား ။ ဟေ့ကောင်။ ငါအရိုးခေါင်းကြီးကိုစားလို့မရဘူးကွ။

ခေါင်း ။ မေးချင်တာမေးပါ။

ပို ။ ကျွန်တော်ကဟောဒီကျားကိုထောင်ချောက်ထဲကလွတ်ပေးခဲ့တယ်။ ကျွန်တော်တို့နှစ်ဦးအကြားမှာ ကျေးဇူးတရားဆိုတာ မထားသင့်ဘူးလားခင်ဗျာ။

ခေါင်း ။ ငါ့အရွယ်ကောင်းတုံးကလယ်သမားကငါ့ကို လယ်ထွန်ခိုင်းတာနေပူမရှောင် မိုးရွာမရှောင် လုပ်ပေးခဲ့ရတယ်။ ငါ့အသက်ကြီးလာတော့ အလုပ်မလုပ်နိုင်တော့တဲ့အခါမှာ ငါ့ကိုစိတ်ချမ်းသာ စွာနဲ့အေးအေးဆေးဆေးသေခွင့်မပြုဘူး။ ငါ့ကိုသတ်စားခဲ့တယ်လေ။ လူတွေဟာကျေးဇူးမတင် တတ်ကြပါဘူး။ ကျားကဒီကောင်ကိုစားလိုက်တော့။

ကျား ။ ကဲ-သိပြီလား။ ကျေးဇူးတရားဆိုတာလက်တွေ့မှာ မရှိဘူးကွ။ မင်းတို့လူတွေက ထွင်ထားတာကွ။ နောက်ပြီးတော့မင်းတို့လူတွေက လက်တွေ့လဲမကျင့်သုံးခဲ့ဘူး။ မင်းကလိကမာမလုပ်နဲ့တော့။ မင်းရဲ့ဂုဏ်ကိုကိုက်ပြီးချိုးလိုက်မယ်။ မင်းတို့လူတွေကသာငါတို့တိရိစ္ဆာန်တွေကို မသေမရှင် ထားပြီးမွေးမြူကြတယ် ၊ နောက်တော့။ ရက်ရက်စက်စက်သတ်ဖြတ်နေကြတယ်။ ငါကမင်း ခံစားမှုအနဲ့ဆုံးနည်းနဲ့သတ်မှာပါ။ မတတ်သာလို့သတ်စားရပေမဲ့ ထောက်ထားညှာတာမူတော့ ငါ့မှာရှိပါသေးတယ်ကွ။

ပို ။ ငါ့ကိုမသတ်ပါနဲ့အုန်း သူငယ်ချင်းကျားရဲ့။ နွားအရိုးခေါင်းကြီးက သက်ရှိသတ္တဝါမဟုတ်တော့ကွ။ သူ့မှာခံစားချက်တော့ရှိမှာပေါ့။ အသက်ရှင်နေတဲ့ သတ္တဝါတစ်ဦးကသာ ငါတို့အ တွက်တရား မျှတစွာစဉ်းစားပေးနိုင်မှာပေါ့ကွ။

ကျား ။ မင်းဘက်ကရှေ့နေလိုက်မဲ့သူကိုပြောတာလား။ ဒီတစ်ခါထဲပဲ သဘောတူနိုင်တယ်။ ဒါပေမဲ့ငါကတော့

ဆာလှပြီ။ ဘယ်သူဘာပြောပြောဂရုမစိုက်ချင်တော့ဘူး၊ တောထဲမှာဘာကောင်မှမကျန်
တော့ဘူး။ တောကမရှိတော့ဘူးကွ။ မင်းကမင်းရွာမှာဘဲနေပြီးတော့ မဟာအတွေး
အခေါ်ပညာရှင်ကြီးလိုနေသင့်တယ်။ (ခရီးဆက်ကြစေ)

ပို ။ ဟိုရှေ့မှာညောင်ပင်ကြီးပါလား။ ညောင်ပင်အောက်မှာ အမောဖြေပြီး ညောင်ပင်ကြီး
ကိုမေးကြည့်ရအောင်။

ကျား ။ ညောင်ပင်ကစကားပြောတတ်လို့လားကွ။

ပို ။ ညောင်ပင်ကြီးခင်ဗျား။ ကျွန်တော်ကကျားကိုထောင်ချောက်ထဲက လွှတ်ပေးခဲ့ပါတယ်။
ကျားက ကျွန်တော့်ကို ကျေးဇူးမတင်လိုက်ဘူးလားခင်ဗျား။

ညောင်ပင်။ ထိ ။ ဘာကျေးဇူးတရားလဲ။ ငါ့အရိပ်အောက်မှာ လူတွေကခိုနားကြတယ်။ ဒါပေမဲ့ငါ့အကိုင်
အခက်တွေကို ချိုးကြတယ်။ မင်းတို့ရဲ့ခြေတွေလက်တွေကိုဖြတ်ကြည့်ပါလား။ ငါ့ပန်းတွေ
ကိုလဲခူးကြတယ်။ မင်းတို့ရဲ့ဆံပင်ကိုဆွဲနှုတ်ကြည့်ပါလား။ မင်းတို့ထင်းလိုအပ်တော့ငါ့ကို
ဖြတ်ကြလို့ကြတယ် မစဉ်းမစားလုပ်တတ်ကြတာက မင်းတို့လူသားတွေဘဲ။ ငါတို့သစ်ပင်
တွေရဲ့အမြစ်တွေကမြေကြီးကိုမကွဲအက်မပျက်စီးအောင်ချီနှောင် ထားလို့လယ်ကွက်
တွေကိုရေမတိုက်စားနိုင်အောင်ထိန်းချုပ်ထားတယ်ဆိုတာမင်းတို့မသိကြဘူး။
မင်းတို့လူတွေကငါတို့သစ်ပင်တွေကို ခုတ်ကြလို့ကြတယ်။ တခါတလေကျတော့ လမ်းဖောက်
ဖို့နဲ့လယ်ယာချဲ့ထွင်ဖို့ခုတ်လို့နေကြတာဘဲ။ သစ်ပင်တွေကို မီးရှို့ရင်ငါတို့ကော မင်းတို့လူတွေ
အတွက်ပါဆိုးကျိုးပေးနိုင်တယ်ဆိုတာ ကိုလဲမင်းတို့မသိကြဘူးလား။

ပို ။ ဘယ်လိုပတ်သတ်လို့လဲဗျ။

ညောင်ပင် ။ လေထုညစ်ညမ်းတယ်၊ ပတ်ဝန်းကျင်ပျက်စီးတယ်ဆိုတာကိုမင်းမသိဘူးလား။ ငါ့ပြောအုန်း
မယ်။ ငှက်တွေကငါ့အပေါ်လာနားကြတယ်။ ပိုးမွှားတေကွငါ့ဆီမှာပေါက်ပွားကျက်စား
နေထိုင်ကြတယ်။ ငါကတော့တစ်တောလုံးကိုအကျိုးပြုခဲ့တယ်။ မင်းတို့လူတွေက
“ဥတုရာသီတောကိုမှီ၏တဲ့”။ နားထောင်လို့တော့ကောင်းလိုက်တာ လက်တွေ့ကျတော့
သစ်ပင်ရှိသမျှခုတ်လို့ကြ ဆိုတဲ့ စကားကပိုမှန်တယ်။ မင်းတို့ချမ်းသာဖို့ မင်းတို့ပိုက်ဆံ
ရဖို့ဆိုရင်မင်းတို့လူတွေဘာမဆိုလုပ်နေကြတာဘဲ။ အဲဒီလိုမင်းတို့ကလုပ်လေရာသီဥတု
ဖောက်ပြန်လာပြီးတော့မင်းတို့ကိုပြန်ဒုက္ခပေးနေတာကျတော့မင်းတို့က သိလဲဂရုမစိုက်ပါဘူး။
ဟေ့ - ဒီမယ် - ကျေးဇူးတရားဆိုတာ လူတွေမှာမရှိဘူး။ ဒါဘဲ။

ကျား ။ တွေလားတော့တစ်တောလုံးကမင်းတို့လူတွေကို ပြစ်တင်ရှုံ့ချနေကြပြီ။ ငါမင်းကိုသတ်သင့်
လို့သတ်မယ်။ စားသင့်လို့စားမယ်ဟေ့။

ပို ။ ငိုပြီးလျှင် ငါ့ကိုမသတ်ပါနဲ့။ မင်းနဲ့ငါနဲ့ ခင်ချင်ခဲ့ကြတာကိုမမေ့ပါနဲ့ကွ။ ဟီး - ဟီး ။

ကျား ။ မင်းပြောစရာမလိုပါဘူး။ မင်းနဲ့ငါနဲ့ချစ်ခင်ခဲ့ကြတာ၊ အတူတူသွားကြလာကြတော့လိုက်ကြ
တာတွေကိုငါ့အမြဲတမ်းသတိရနေမှာပါ။ မင်းငါ့ဖက်ကလဲ စဉ်းစားကြည့်စမ်းပါ။
မင်းသားငါ့ပြစ်ရင် မင်းလဲငါ့ကိုသတ်စားမှာဘဲလေ။ မင်းအတွက်ရွေးချယ်ရာ လမ်းမရှိတော့
ဘူးကွ။

ပို ။ သူငယ်ချင်းကျားရယ်။ ငါ့ကိုနောက်ဆုံးအခွင့်အရေးတစ်ခုတော့ပေးပါကွာ။

ကျား ။ ကောင်းပြီလေ။ ကိစ္စတစ်ခုအတွက် သုံးကြိမ်ထက်တော့ အခွင့်အရေးကိုမင်းကလဲမတောင်း
သင့်ဘူး။ ငါကလဲမပေးသင့်ဘူးကွ။ ကျားကအသံတစ်ခုကြားရသည်။ ဘာအသံပါလိမ့်
(မောင်ပိုနှင့်ကျားတို့သွားကြည့်ကြရာယုန်တစ်ကောင်ခုန်ထွက်လာပြီး ပြေးသွားသည်ကို
တွေ့ကြသည်။)

အခန်း (၁၀)

ပို ။ ယုန်ကလေးရေ။ ဒို့ကိုပြဿနာတစ်ခုဖြေရှင်းပေးမို့ရင်ပါအုန်း။

ယုန် ။ မင်းတို့ကပုံကိုသတ်စားမလို့မဟုတ်လား။

ကြေညာချက်။ ကျားကယုန်ကိုခုံအုပ်လိုက်၍ သတ်စားရန်ပြင်ပါတော့တယ်။

ပို ။ သူငယ်ချင်းမစားနဲ့အုန်း။ သူ့ကိုအရင်ဆုံးမေးကြရအောင်ကွ။

ကျား ။ ဘာဖြစ်လို့လဲ။ ငါ့ယုန်ကိုစားရင်မင်းကိုစားစရာမလိုတော့ဘူးလေ။

ယုန် ။ (မောင်ပိုသို့)ကျားပုံကိုမစားစေနဲ့။ ငါမင်းကိုကူညီပါ့မယ်။

ပို ။ မင်းကဘဲစမေးလိုက်တော့။

ကျား ။ ပြီးရင်စားရမယ်ဟုတ်လား။ မင်းအတွက်ဒီယုန်ကိုဘာမှတန်ဖိုးမထားဘူးဟုတ်လား။ မင်းအသက်

ချမ်းသာရာရဖို့ သူ့များကိုအနစ်နာခံခိုင်းမှာမဟုတ်လား။

ပို ။ အေး - ဟုတ်တယ် ၊ မင်းအပါအဝင်ငါလဲသတ္တဝါတွေအားလုံးအတိုင်းအဘဲပေါ့ကွ။

ကျား ။ အေး - ခုမှ - မင်းဝန်ခံတော့တာ။ မင်းလူ့ဖြစ်ရတာသိပ်ဘဝင်မြင့်စရာမလိုဘူးဆိုတာသိပြီပေါ့။

ပို ။ ရွှေယုန်ရေ။ ငါ့ကျားကိုထောင်ချောက်ထဲကလွတ်ပြီး သူ့ရဲ့အသက်ကိုကယ်လိုက်တယ်။ အဲဒီတော့

ကျားဟာပုံကိုကျေးဇူးမတင်ထိုက်ဖူးလား။ ဒါပါဘဲ။

ယုန် ။ အော် -----ဟင် -----။

ကျား ။ သိပ်ဝမ်းစားမနေနဲ့။ မြန်မြန်ပြောကွ။

ယုန် ။ ငါကတာရားသူကြီးဖြစ်နေပြီလေ။ ဒီတော့ငါဆုံးဖြတ်ချက် မပေးခင်မှာ ဘာဖြစ်ခဲ့သလဲဆိုတာတော့

ငါအရင်ဆုံးဖြင့်တွေ့မှဖြစ်မယ်ကွ။

ကျား ။ ဟေ့ - ယုန်။ ပုံကိုအရူးလုပ်မနေနဲ့။ ဘာဘဲဖြစ်ဖြစ်ငါကတော့ အဲဒီရွာကိုပြန်မသွားချင်ဘူး။

ငါမင်းကို အရင်ဆုံးစားမယ်။ နောက်ပြီးတော့မောင်ပိုကိုစားမယ်။ ဒါဘဲ။ ဒို့ကျားတွေဟာ ထောင်

ချောက်တစ်ခုအမိခံရင်တစ်သက်လုံးမှတ်မိတယ်။ သတိထားတယ်။ နောက်တစ်ကြိမ်တော့အမိခံ

နိုင်တော့ဘူး။

ယုန် ။ ဒီမှာ - တကမ္ဘာလုံးမှာရှိတဲ့ သတ္တဝါတွေဟာ သရုပ်ဆောင်နေကြတာကွ။ သရုပ်ဆောင်ပြသို့ပါဘဲ

ကွ။ ငါကရားသူကြီးတစ်ဦးအနေနဲ့ ပြောချင်တာက တော့မောင်ပိုကမင်းကို လွတ်လိုက်တယ်လို့

မထင်ပါဘူး။ မင်းတို့နှစ်ဦးစလုံးပြောတာတွေကိုငါ မယုန်သေးဘူးကွ။ ကျားက ထောင်ချောက်

တစ်ခုချင်လောက်ကတော့ လွယ်လွယ်နဲ့ဖွင့်နိုင်မှာပါ။ မင်းလိုကြီးမားအားကောင်း

တဲ့ကျားက မောင်ပိုလိုအရွယ်သေးသေးအားချိနဲ့တဲ့ကောင်ကိုမလိုအပ်ပါဘူးကွ။

ကျား ။ ဒီလိုလေ ----- ငါပြောမယ် ----- ဟာ -----

ပို ။ ဟေ့ - ကျား “ငါကအရိုးပေါ်အရေတင်နေတဲ့အကောင်မဟုတ်ဘူးကွ။ မင်းကြည့်ပြောနော်။

ယုန် ။ (မောင်ပိုသို့) တော်တော့ကွ။ (ကျားသို့) ငါ့အနေနဲ့တံခါးပျက်နေသလား။ ကြိုးနေသလားလို့ကြည့်ဖို့

လိုတယ်ကွ။ ကြိုးနေတယ်ဆိုရင်တော့ မောင်ပိုလိမ်နေတာဘဲ။ အဲဒီလိုဆိုရင် မင်းကလဲမောင်ပိုကို

စားသင့်တယ်။ စားနိုင်တယ်ပေါ့လေ။ ကျားရေပုံကိုလိမ်းပြပါအုန်း။ (သူတို့သုံးဦးသွားကြသည်။

မကြာမီထောင်ချောက်အနီးသို့ရောက်ရှိကြသည်။) ဟင် ----- အေး ----- တံခါးကကြိုး

နေတယ်လို့မပြောနိုင်ဘူး။

ကျား ။ မင်းအဲဒီမှာကြည့်။

ကျား ။ မင်းအဲဒီမှာကြည့်။

ကျား ။ ဒီမှာတော့အားနဲ့ဆွဲလှည့်ထားတာဘဲ။

ယုန် ။ အင်း - ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။

ပို ။ ဒါပေမဲ့ - မင်းတုံးလိုကန့်လန့်သစ်သားချောင်းက မကျိုးဘူး။ ငါကဖွင့်ပေးလိုက်တာဘဲ။

ယုန် ။ ဒါပေမဲ့ - ဒီတန်းကအားနည်းနေတယ်။ အားမရှိဘူး။

ကျား ။ ဟိုတုန်းကတော့အားကောင်းပါတယ်။

ယုန် ။ မဟုတ်ဘူးကွ။ မင်းရဲ့အားကောင်းတဲ့လက်နဲ့ဆိုရင် ဒီတန်းကကျိုးသွားမှာကွ။

ကျား ။ မဟုတ်ပါဘူး။ ငါကပတ္တာကြိုးကိုပျက်စီးအောင်လုပ်ရအုန်းမှာပေါ့။

ယုန် ။ ဒါပေမဲ့ - အဲဒါတွေကဘာမှမပျက်စီးသေးဘူး။

ကျား ။ ငါမိတ်မရှည်နိုင်တော့ဘူး။ (ထောင်ချောက်အတွင်းသို့ ဝင်သွားစေ) ဒီမှာသေသေချာချာကြည့်

ယုန် ။ မောင်ပို - တံခါးမြန်မြန်ပိတ်လိုက်တော့ (မောင်ပိုတံခါးပိတ်စေ။)

ကျား ။ (ထောင်ချောက်အတွင်းပိတ်မိသွားပြီကိုမသိသောကျားက) ဒီလိုဖြစ်တာကွ (အခြေအနေအမုန်

ကိုသိသွားသောအခါ) ဟေ့ကောင် မောင်ပို။ မင်းလူလိမ်ဘဲ။ ငါကတရားမျှတအောင်လို့မင်းကို တရားသူကြီးသုံးဦးကိုပေးခွင့်ပြုတာကွ။ မင်းကိုငါစား လိုက်ရင်လဲပြီးတာဘဲ။ ဒီယုန်အကောင်စုတ်မ လယ်ရှုတ်က ငါတို့ကိုတပတ်ရှိက်လိုက်တာပဲကွ။

ယုန် ။ ငါကမင်းတို့နှစ်ဦးရဲ့ နဂိုရ်မူလအခြေအနေကို ပြန်ပြီးမန်တီးလိုက်တာဘဲ။ ကျားကလဲမူလ နေရာရောက်ပြီးတော့ မောင်ပိုကလဲမူလနေရာမှာ ရောက်သွားကြပြီလေ။ ပိုလ်နေမြဲကျား နေမြဲဖြစ်သွားပြီလေ။ (ကျားကကြောက်မက်ဖွယ်ဟိန်းလိုက်သည်။)

အခန်း (၁၁)

ကြေညာချက် ။ ရွှေယုန် ၊ မောင်ပိုနှင့်ကျားတို့က ပရိတ်သတ်မက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်ပြီးလျှင်

“ခုဘာတွေဖြစ်နေတာလဲ၊ သိကြရဲ့လား” ဟုအသံပြိုင်မေးကြစေ။ မီးများစေ့တူမျှပိတ်လိုက် စေသို့မဟုတ်ခေါင်းလောင်းတီးစေ။ သရုပ်ဆောင်သူသုံးယောက်က နောက်ရွှမ်းပစ်ကြစေ။ ထို့နောက် သော့ပေးရသောကလေးကစားစရာများကဲ့သို့ အတိတ်ကာလသို့ပြန်၍သွား သကဲ့သို့ဆက်လက်နောက်ကျွမ်းပစ်ကြစေ။ တစ်ဖန်နောက်ကျွမ်းများကို ဖြေဖျောက်သည့် အနေဖြင့်ရှေ့ကျွမ်းများပြန်၍ ထိုးစေ။ အခြားနည်းလမ်းများကိုဖြည့်စွက်နိုင်ပါသည်။ ဥပမာသာရုပ်ဆောင်သူများ၊ သို့မဟုတ် ပွဲကြည့်ရှုသူများကပါဝင်သာရုပ်ဖော်ဆောင်ကြရန် ဖြစ်ပါသည်။

ယုန် ။ (ယုန် ၊ မောင်ပိုတို့နှစ်ဦးထောင်ချောက်လှောင်အိမ်အတွင်း၌ကျားတို့ရှိနေကြစေ။) မောင်ပို-မင်းအတွက်အန္တရာယ်မရှိတော့ပါဘူး။

ပို ။ ဒါပေမဲ့ - မင်းကလည်းပုံရန်လူဘဲ။ ငါမင်းနဲ့ဝေးအောင်သွားတော့မယ်။ (သွားရန်ပြင်စေ) ။ ကျားဆိုမှကျားရေ။ မင်းအစာထော်ပြီးတော့မင်းတပြည့်မင်းသေးတော့မှာဘဲ။ မင်းကဒုက္ခ ရှာတော့ ဒုက္ခတွေ့တာပေါ့။ မင်းတစ်ခါကပြောဘူးသလို မင်းနဲ့ငါနဲ့ နှစ်ဦးအနက်တစ်ဦး တည်းဘဲကျန်ရစ်ခဲ့မယ်ဆိုတာခုမှန်နေပြီ။

ဇာတ်သိမ်းခန်း (က)

ကျား ။ ဟေ့၊ ရွှေယုန်။ မင်းခုတော့ထွက်ပြေးတော့ပေါ့ မင်းရဲ့တောကပျက်စီးနေပြီဆိုတော့မင်းလဲ တပြေးပြေးနဲ့သေမှာသေချာတယ်။

ယုန် ။ ငါကတော့သေမှာမဟုတ်ဘူးကွ။ ငါကလယ်ကွင်းတွေထဲသွားပြီး နူးညံ့တဲ့ခါးနံ့တွေကိုစားအုန်းမှာဘဲကွ။ ပြောရင်းဆိုရင်းသွားရေတောင်ကျလာပြီဗေ့။ ငါ - ကျားတွေကိုလဲကြောက်စရာမလိုတော့ဘူးလေ။ ငါတို့ယုန်တွေလဲ ပွားများလာတော့မှကွ။ ငါတို့ယုန်တွေက ကမ္ဘာကြီးကို (သိချင်းဆိုပြီးကစေ) ဟေ့ - ညီစေညီစေ၊ ညီညွတ်ကြစို့၊ ငါတို့ယုန်တွေ (လမ်းလျှောက်တန်းလိုက်စေ)။

ကျား ။ (တစ်ကိုယ်တည်း)ငါသေရင်လယ်သမားတွေက ယုန်တွေပွားများလာလို့ငါ့ကို နှစ်မြောကြမယ်ထင်တာဘဲ။ (ယုန်သွိုဘာပဲပြောပြောမှဆိုးတွေကမင်းတို့ယုန်တွေကို ထောင်ချောက်နဲ့ဆင်ပြီးဖမ်းကြလိမ့်မယ်။ သေနှင့်နဲ့ပစ်သက်ကြလိမ့်မယ်။ အဆိတ်တွေနဲ့သတ်လိမ့်မယ်။ မင်းကိုမင်းလယ်လှပြီလို့ မထင်နဲ့အုန်း။

ဇာတ်သိမ်းခန်း (၁)

ပို ။ (မောင်ပိုက ယုန်ကို ဖမ်း၍) မိုးရွေ့ယုန်ရေမင်းငှါအသက်ကို ကယ်လို့ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ကွ။ အဲပေမဲ့-ကျေးဇူးတုံပြန်မှဆိုတာ လေကကြီးမှာ မရှိဘူးကွ။ အဲဒီတော့ငါမင်းကိုကျားစာကျွေးလိုက်ပြီဗေ့။

ယုန် ။ ငါသေတော့မယ်မင်းလဲထက်သေတော့မှာဘဲ။ ငါ့ကိုစားသာစားတော့။

ကျား ။ ဟား ငါ့ရဲ့လက်စားခြေမှုကမင်းရဲ့အသားကိုပိုပြီးတော့ ချိုအောင်လုပ်ပေးလိုက်သလိုဘဲ။ လာခွဲ

ယုန် ။ အမေမလေးမလုပ်ပါနဲ့၊ မလုပ်ပါနဲ့။
(ယုန်ကရုံးကန်နေစဉ် ကျားကယုန်ကိုစားတော့သည်။)

ဇာတ်သိမ်းခန်း (၂)

(မောင်ပိုနှင့်ရွှေယုန်တို့က ထောင်ချောက်အပြင်၌ ရှိနေကြစေ)

ကျား ။ သူငယ်ချင်းမောင်ပို ၊ အဲဒီယုတ်မာကောက်ကျစ်တဲ့ ယုန်ကိုဖမ်းပြီးငါ့ကိုပေးလိုက်တော့

ပို ။ ငါကလည်းအဲဒီယုန်ကိုသတ်စားတော့မလို့ကွ။ (မောင်ပိုကယုန်ကိုဖမ်းလိုက်စေ)

ယုန် ။ မင်းပြောတာမှန်တယ်ကွ လူတွေဟာ ကိုယ့်ပွိုဘဲသိတဲ့ဟာတွေကွ။ ငါဟာ

မောင်ပိုရဲ့အသက်သခင်ကျေးဇူးရှင် ဆိုတာမသိဘူး။ မောင်ပို၊ မင်းကလူယုတ်မာဘဲ။

ကျား ။ ငါကမင်းကို သနားလိမ့်မယ်လို့ မထင်နဲ့။ ကလေးကခြစ်ဖို့မယုန်စုတ်ရ။

ပို ။ ဘာမှဆက်မပြောနဲ့တော့ ယုန်စုတ်ရေ။ ငါ့အမေကမင်းရဲ့အသားကို ချက်ပေးလိမ့်မယ်။

ငါ့အစ်မကမင်းရဲ့နှုည့်တဲ့ယုန်အရွှေ့ကို သူ့အကိုမှာကပ်ချုပ်လိမ့်မယ်။ လယ်သမားတွေကလဲမင်းကိုသတ်လို့ငါ့ကိုချိုးကြလိမ့်မယ်။ ငါတို့ကတွေ့အားလုံးရွှေကျား သေတော့သူ့အသားကိုလဲစားပြီး ကျား အသားနဲ့ကျားအရွှေ့နဲ့သရေတွေကိုလဲ ရောင်းပြီး တော့အမြတ်ထုတ်ကြလိမ့်မယ်။ နို့မိသားစုကမင်းတို့နှစ်ကောင်တွေတော့ရိုင်းတိုရွာန်တွေလျော့နည်းလာလေကောင်းလေဘဲကွ၊ သိကြရဲ့လား။

ဇာတ်သိမ်းခန်း (ဃ)

ယုန် ။ ဟေ့ရွှေကျား မင်းကဆာလာတော့မှဒီယုန်တွေကို ဖမ်းစားတာဘဲ။ လူတွေကတော့ အကြောင်းမဲ့ ယုန်တွေကိုသတ်ချင်သလိုသတ်နေကြတယ်။ အဲဒီတော့ငါမင်းကိုအပြင်ထုတ်တော့မလို့ကွ (ယုန်ကတံခါးဖွင့်ပေးလိုက်စေ)

ကျား ။ ငါသဘောတူတယ်။ သစ္စာဖောက်မောင်ပိုကိုသတ်စားတော့မယ်။
 ဖို ။ ငါဘယ်တော့မှမင်းအပေါ်သစ္စာမဖောက်ခဲ့ဘူး။
 ကျား ။ ငါကဖိုးရွှေယုန်နဲ့ဘဲမဟာမိတ်ဖွဲ့တော့မယ်ဟေ့။ ဒို့ကြွေးကြော်သံကတော့ ဒို့တိရိစ္ဆာန်
 တွေကလူသားတွေကို အပြတ်ရှင်းကြစို့ (ကျားနှင့်ယုန်ပြိုင်တူအော်ကြစေ)

ဇာတ်သိမ်းခန်း (င)

(သစ်တောဆိုင်ရာအရာရှိက ကျားသေကောင်နှင့်အတူ မောင်ပိုကိုဖမ်းစေ)
 အရာရှိ ။ ကျားတွေကိုတောလိုက်တာ၊ ကျားတွေကိုသတ်တာ၊ ကျားကိုယ်အစိတ်အပိုင်းတွေကို
 ရောင်းစားတာ တရားမဝင်ဘူးဆိုတာ။ မင်းမသိဘူးလား။ ကျားတွေဟာရှားပါး တိရိစ္ဆာန်
 စာရင်းဝင်ဆိုတာလဲမင်းမသိဘူးလား။
 ။ ဒီကျားကလူတွေကိုသတ်စားနေတဲ့ကျားပါခင်ဗျ။
 ။ ဒါပြင်ဒို့ မင်းကိုမဖမ်းတော့ဘူး မင်းကခုခံတဲ့အနေနဲ့သတ်လိုက်တာမဟုတ်လား။
 ။ မဟုတ်ဘူး ခင်ဗျ ကျားကကျွန်တော့ကိုသတ်စားတော့မလို့ဗျ။
 ။ မင်းကဘယ်လိုလုပ်သိသလဲ။ မင်းကမုဆိုးဘဲမဟုတ်ပူးလား။
 ။ ဒီကျား ကိုကကျွန်တော့ကိုသတ်စားတော့မလို့ဗျ။
 ။ မင်းဘယ်လိုလုပ်သိသလဲ။
 ။ ကျွန်တော့သူငယ်ချင်းကျားကကျွန်တော့ကိုပြောလို့ပါ။
 ။ ဘာ - သူကပြောလို့ ။ အဲဒီလိုဆိုရင် မင်းအကျဉ်းထောင်မသွားနဲ့တော့ အရှုံးထောင်၊
 စိတ္တဇဆေးရုံကိုသာကြပေတော့ (တစ်ဦးတည်းပြော) အောင်မလေးလေ၊ စကားပြောတဲ့
 ကျားတဲ့

ဇာတ်သိမ်းခန်း (စ)

(နွားအရိုးခေါင်းနှင့်ညောင်ပင်တို့တစ်ဖက်မှဝင်လာကြပြီးနောက်ရှေ့ကျွမ်းနောက်ကျွမ်းများပစ်ကြ
 ထိုးကြစေ။)

ခေါင်း ။ ညောင်ပင်ကြီး။ ဒီနေရာမှာဘဲ ဟန်ကျနေသလား။ ခင်ဗျားကြည့်ရတာ သိပ်ကျန်းမာပုံ
 မပေါက်ဘူးနော်။ အကိုင်းအခက်တွေစိုပြေမှုမရှိတော့ဘူး။
 ညောင် ။ မင်းရဲ့ဦးချိုတွေကလဲကြမ်းလာသလိုလိုဘဲ။
 ခေါင်း ။ လူတွေက ငါ့ရဲ့ချိုကိုမချိုးခဲ့လို့တော်သေးတာပေါ့။ လူတွေကတိရိစ္ဆာန်ချိုတွေကို
 အမျိုးမျိုးလုပ်နေကြတာ။
 ညောင် ။ မင်းနဲ့ငါတို့ထဲဒီနေရာမှကျန်နေကြတာ ကံကောင်းတယ်ကွ။ မင်းစဉ်းစားကြည့်စမ်း
 ဒီနေရာ ဒီဒေသမှာ ဟိုတုန်းကစိမ်းလန်းစိုပြေပြီးသာယာလှပတဲ့နေရာဖြစ်ခဲ့တာကွ။
 ခေါင်း/ညောင် ။ (ပြိုင်တူအောင်ပြောရန်) ဒို့နှစ်ဦးတည်းဘဲကျန်ရစ်ခဲ့တယ် (နှစ်ခါပြောကားချရန်)